

Първият български всъкидневен вестникъ преди освобождението

Първият български вестникъ — „Българский Орелъ“ излъзна далечъ отъ България и турската империя — въ Лайпцигъ; първиятъ български всъкидневникъ сжщо така не можа да се роди подъ българско небе. Политическитѣ условия въ отоманската империя не благоприятствуваха за основаване и процъвтване на органи на обществената мисль. И нашитѣ народни труженици трѣбваше на първо време да използватъ гостоприемството и удобствата на чужди страни.

Първиятъ всъкидневенъ вестникъ — „Съкидневний Новинарь“ — се явилъ въ Букурещъ на 6 априль 1877 година, издаденъ отъ А. П. Аженовъ и урежданъ отъ П. С. Бобековъ. Една година по-рано, на 12 юлий 1876 г. почналъ да излиза въ Плоещъ в. „Vulturul“ на ромънски, издаденъ и редактиранъ отъ Ив. Кжршовски. „Vulturul“ обявява, че ще излиза всъкидневно, че ще бжде „*Diary cotidian politic*“, но въ сжщностъ е излизалъ три пжти въ седмицата, така че „Съкидневний Новинарь“ си остава пакъ първия всъкидневникъ. При все това „Vulturul“ е единъ отъ малкото вестници, излизачи най-често въ седмицата — три пжти, дори ако не се взематъ предъ видъ допълнителнитѣ издания и приурки на нѣкои вестници — първи. Той отдава особно значение на информацията; съдържа телеграми отъ чужди агенции, съобщения и дописки отъ Турция; отбелязва хода въ сръбско-турската война и движението въ Англия, особно въ Русия, за разрешението на източния въпросъ; описва турскитѣ жестокости, излага българскитѣ желаниа и проекти за образуване на самостоятелна държава. Той е пропаганденъ листъ, затова излиза на ромънски. Всичко излъзли 76 броя.

Нѣколко години преди да почне „Съкидневний Новинарь“ у нѣкои цариградски българи се зародила идеята да се издаде всъкидневенъ вестникъ въ Цариградъ. Презъ 1872 година въ единъ разговоръ между Дим. Добрювичъ, Ив. Говедаровъ, Г. Моравеновъ, Славейковъ, Иличъ и др. въ салона на Българското читалище въ Цариградъ, Дим. Добрювичъ, голѣмъ благодетель и човѣкъ съ широка кул-